

ஐந்தாம் பருவம், பத்தாம் பருவம், பத்தாம் பருவம், பத்தாம் பருவம், பத்தாம் பருவம்!

ஆண்டுவாரம் நவம்பர் 19ஆம் நாளைக் குழந்தைகளைக் கொடுமைப்படுத்துவதற்கு எதிரான நாளாக அறிவித்துள்ள உலகநாட்கள். இந்த ஆண்டும் நவம்பர் 19ஆம் நாளை அப்படியே அறிவித்துள்ள உலக நாட்கள். இப்படி ஆண்டில் ஒரு நாளை அறிவிப்பதால் என்ன பயன்?

இந்தக் களேவிக் கு இன்றளவும் தளிவான பதில் எதுவும் கிடக்கவில்லை. ஆனால் ஒரு விதத்தில் இந்த நாள் பயன்படுகின்றது. அது, குழந்தைகளுக்கெதிராக நடக்கும் கொடுமைகளைப் பகிரங்கப்படுத்துகின்றது. இப்படி குழந்தைகளுக்கெதிராக நடக்கும் கொடுமைகளைப் பகிரங்கப்படுத்துவதால் மக்களிடையே ஒரு விழிப்புணர்வு ஏற்படுகின்றது அவ்வளவு தான்.

ஆனால் 2003 நவம்பர் 19ஆம் நாள் கிடத்த தகவல்கள் அனைவரையும் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்துவதாய் அமைந்தன. நமது குழந்தைகள் சிறுவயதிலேயே பாலியல் வன்முறைகளுக்கு ஆட்படுத்தப்படுவதாகப் புள்ளிவிவரங்கள் சொல்கின்றன. ஒரு மணி நேரத்திற்கு ஒரு பெண் குழந்தை கற்பழிக்கப்படுகின்றது.

பத்து குழந்தைகளில் ஒன்று பாலியல் வன்முறைக்கு பலியாகின்றது. இத்தனையும் இந்தியாவிலேயே நடப்பெறுகின்றது. பாலியல் வன்முறை என்பது குழந்தைகளின் மறைவிடங்களை சில காம வெறியர்கள் தங்கள் வெறிக் குப்பைப்படுத்துவது. இந்தியாவில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் குழந்தைகளுள் பாதிபேர் பாலியல் வன்முறைகளுக்கு ஆளாகப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

உலகிலுள்ள இதர நாட்களையிட இந்தியா இந்த விஷயத்தில் முன்னேற்றிகின்றது. இந்த தகவலை 'லாயிஸ்து இன்கல்பிரித்' என்பவர் தருகின்றார். இவர் 'பாலியல் வன்முறைகளுக்கு உள்ளான குழந்தைகளின் சிகிச்சை மையம்' என்பதை நிறுவினார். (Centre for the Prevention and Treatment of Child Sexual Abuse - CSA).

நாம் மலேசியாவுள்ள பள்ளிவினாக்கள் அல்லது கணக்குகள் மிகவும் குறைவானவைதான். உண்மையான எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகம். காரணம் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகள் பெரும்பாலும் தங்களாகக் கேட்ட அடிமையான தகவல்களை வளையே சொல்வதில்லை. அப்படியே குழந்தைகள் சொன்னாலும் பெற்றோர்கள் குடும்பத்தின் தன்மானங்கரூதி அதனை வளையே சொல்வதில்லை. நிச்சயமாக அவர்கள் அவற்றை வழக்குகளாக மாற்றுவதில்லை.

ஐக்கிய நாடுகளின் குழந்தைகள் மருத்துவமனை ?

இந்த பிஞ்சுகளை பாலியல் வன்முறைகளுக்கு உள்ளாக்குபவர்கள், பல நேரங்களில் அவர்களின் உறவினர்கள். இந்த உறவினர்களோடு குழந்தைகள் விளையாடும் போது அவர்களையாரும் சந்திக்கப்படமாட்டார்கள். அப்படியே

குழந்தைகள் வளையே சொன்னாலும் பெற்றோர்கள், தரையாமல் கைபட்டிருக்கும். அதை ஏன் பெரிதுபடுத்துகின்றாய்? என்று உதறித் தள்ளிவிடுவார்கள். அதேபோல் சில நேரங்களில் அண்டை அயலார்கள் - கண்ணியமானவர்கள் என மதிக்கப்படும் ஆசிரியர்கள் ஆகியோர்.

நமது இந்தியாவில் ஒரு நிறுவனம். அதன் பெயர் 'இந்திய தன்னார்வ ஆரோக்கியக் கழகம்' (Voluntary Health Association of India) இந்த நிறுவனம் ஒரு கணக்கை சொல்கிறது.

அது, குழந்தைகளை வன்முறைகளுக்கு உள்ளாக்குகின்றவர்களில் 85 சதவீதத்தினர் அந்தக் குடும்பத்தோடு நெருங்கி பழகுகிறவர்களே!

இவர்கள், அதாவது குடும்பத்தோடு நெருங்கி பழகுகிறவர்கள் இந்தப் பாதகத்தை எப்படிச் செய்கின்றார்கள் என்பதை ஒரு உண்மைச் சம்பவத்தைக் கொண்டு இப்படி விளக்கலாம்.

நமது பக்கத்து மாநிலம் ஆந்திரா. அதில் அழகியதொரு நகரம் விஜயவாடா. இங்கே காந்திநகர் என்றொரு குடியிருப்பு. இங்கே 'அங்கிள் இரமணன்' என்றால் குடியிருப்பில் அனைவராகும் திரியும். வயது 35. இவர் அந்தப் பகுதியிலுள்ள பெரும் புகழும் பெற்ற ஒரு பள்ளிக்கட்டத்தின் ஆசிரியர். பள்ளியில் பாடஞ்சொல்லித் தருவதிலும் பள்ளியின் முன்னேற்றத்திற்கு உழைப்பதிலும் தன்னிகரற்று விளங்குபவர். அவரது குணத்தையாரும் குறை சொல்லத் துணியமாட்டார்கள்.

குடியிருப்பில் வாழ்கின்றவர்களுக்கும் உதவி செய்து வாழ்பவர். படிப்பில் பின் தங்கி நிற்கும் குழந்தைகளுக்கும் உதவி செய்வார். இலவசமாக 'பிடிசன்' பாடம் சொல்லி தருபவர். தன் மனவிக் கும் நல்ல கணவராக நடந்து கொண்டார். அவருக்கு இரண்டு குழந்தைகள். இந்தக் குழந்தைகளுக்கும் சிறந்த அப்பாவாக நடந்துக் கொண்டார். இவரிடம் இலவசப்பாடம் பயின்ற குழந்தைகளில் ஒருத்தி தான் 'பிரீ த்தி'.

பிரீ த்தி தன் பெற்றோர்களிடம் 'அங்கிள் இரமணன் அடிக் கபி படுக்கச் சொல்கின்றார்' என்று புகார் க்றியப்போது பெற்றோர்கள் "உனக் கனை பதை தியமா? உதவை வாங்குவாய், இப்படியெல்லாம் பசினால்" என அதட்டி வாயை அடதை து விட்டார்கள்.

ஒரு வாரம் கடந்தது...

பிரீ த்தி கட்டுப்படுத்த முடியாத பெண்ணாக அழகுதொண்டே இருந்தாள். இந்த முறை பெற்றோர்களால் அதட்டி அடக்க முடியவில்லை பிரீ த்தியை. அவர்கள் அவளின் குறையை அக்கறையோடு கேட்டார்கள். முன்னர் சொன்ன அதே புகாரைத் தான் அவள் சொன்னாள்.

"இன்றும் வரச்சொல்லி இருக்கின்றார்" என்றாள். அன்று பெற்றோர்கள் அவளைப் போகச் சொல்லிவிட்டு மறைந்திருந்து பார்த்தார்கள். வல்லவர், நல்லவர், பெயர் பெற்றவர், அன்புள்ளம் கொண்ட ஆசிரியர் இரமணன் சிக்கிக் கொண்டார்.

இப்படி அடுத்துக் கட்டுப்பாடுகளால் தாம் குழந்தைகள் கட்டுக்கப்படுகிறார்கள். இப்படிப் பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாக் குடிபுவர்கள் பெண் குழந்தைகள் மட்டும் தான் என்றில்லை. ஆண் குழந்தைகளும் இதுபோல் பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளாக் கப்புகின்றார்கள்.

6. எழுத்தனை, கவிழ்த்தனை என ஒரு ஆக்கிரமிப்பு மனப்பான்மையுடன் நடந்துக் கொள்வது.

7. மறவான பகுதிகளில் வீக்கம்.

8. மலக்குடலிலிருந்து இரத்தம் கசிதல்.

9. மறவான இடங்களிலிருந்து இரத்தம் வெளிப்படுதல்.

10. பள்ளியில் நன்றாகப் படித்துக்கொண்டிருந்த குழந்தைகளிடம் திடீரென ஆர்வக் குறைவு ஏற்படல்.

11. விரக்தி வயப்படல்.

12. குழந்தை தன்னுடைய மறவிடங்களின் மலே அதிகமாகக் கவனம் செலுத்துவது.

13. வாலிப பருவமுடையவர்களாகக் கண்டால் ஒதுங்கி ஓடுவது.

14. அடிக்கடி அச்சப்படுவது, ஒரு வித நடுக்கம் ஏற்படுவது.

15. தற்கொலை முயற்சிகளை செய்வது.

ஒருமுறை ஒரு குழந்தை பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளாகிவிட்டால் அந்த பாதிப்பு அந்தக் குழந்தையின் வாழ்நாள் முழுவதும் அதன் நெஞ்சை விட்டு அகலாது. அடிக்கடி

நடும் கம் பனேற உடல் பாதிப்புக்களுக்கும் ஆளாகும்.

இத்தனகைக்கும் அந்தக் குழந்தை எந்தத் தவறும் செய்யவில்லை. சமுதாயம் அழுகிப்போனதற்கு அந்தக் குழந்தை தண்டனையை அனுபவிக்கின்றது!

0000000000, 000000000000

குழந்தைகளைப் பாலியல் வன்முறைகளுக்கு உள்ளாக்குகின்றவர்களை தண்டிப்பதற்கு சட்டத்தில் எதுவுமில்லை. உண்மையைச் சொன்னால் அதற்கான சட்டங்கள் இன்னும் இயற்றப்படவில்லை.

இந்தக் குழந்தைகளைக் கற்பழிப்பு குற்றங்களாக மட்டுமே பதிவு செய்து விசாரிக்கின்றார்கள். சாதாரணமாகக் கற்பழிப்புச் சட்டங்களின் கீழ் வழக்குகள் விசாரிக்கப்படும்போது பாதிக் கப்பட்டவர்களை மின்று விதமாக சித்திரவதகைகளுக்கு ஆளாக்குகின்றார்கள்.

1. அவர்கள் பலர் முன் தாங்கள் எப்படியெல்லாம் கற்பழிக்கப்பட்டார்கள் என்பதை விளக்கிச் சொல்லிட வேண்டும்.

2. பின்னர் கடுமையான மருத்துவ பரிசோதனைகளுக்குத் தங்களையே ஆளாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

3. நீதிமன்றத்தில் பல நெருடலான, மாணத்தை வாங்கும் களேவிகளுக்கு ஆளாகிவிடவேண்டும்.

00000000 0000000000 000000

இப்படிக்குழந்தைகள் பலவற்று சித்திரவதகைகளுக்கு ஆளாகிவிடும்போது ஒன்றை நாம்

கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் அது.

இதற்கு அந்தக் குழந்தைகள் செய்த தவறு எதுவுமில்லை. இந்தப் பிஞ்சு வயதிலேயே அவர்கள் தாங்கள் செய்யாத குற்றத்திற்கு தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டாமா?

இதனால் வரமுன் காப்பதே நலம்!

குழந்தைகள் குறிப்பாகப் பெண் குழந்தைகளை சற்று முன்னெச்சரிக்கையுடனேயே வளர்க்க வேண்டும். குழந்தைகளை இந்த விஷயங்களில் எந்த அளவுக்கு கவனமாக வளர்க்க வேண்டும் என்பதை இஸ்லாம் இப்படி வலியுறுத்துகின்றது:

குழந்தை ஒன்பது வயதானவுடன் அவள் அன்னிய ஆடவர்களைப் பார்ப்பதும், பழகுவதும் கபீடாது. அன்னிய ஆடவர்கள் என்பதில் அவளது தந்தை சகோதரர்கள் நீங்கலாக அனைவரும் அடங்குவார்கள்.

அவர்கள் ஆசிரியர்களாக இருக்கலாம் அல்லது அது போன்ற மற்றவர்களாகவும் இருக்கலாம். பத்து வயது நிரம்பிவிட்டால் சகோதரர்களையும் சகோதரிகளையும் கபீட ஒன்றாய் தடுக்க (ஓரே அறையில்) அனுமதிக்கக் கபீடாது என்கின்றது இஸ்லாம்.

இங்கே ஒரு பெண் தனியாகச் சென்று ஒரு ஆண் ஆசிரியரிடம் பாடம் பயிலுவது என்ற பச்சைக்கே இடமில்லை. ஒரு குழந்தை விபரமறிந்த குழந்தையாக மாறிடும் போது அது சாதாரணமாக மறக்கவும் பகுதிகளைப் பார்க்க அனுமதிக்கக் கபீடாது. அது குழந்தையின் அம்மா, அக்கா போன்ற நெருங்கிய உறவினர்களாக இருந்தாலும் சரியே.

குழந்தைகள் எதிர் பாலரை அடிக்கடி சந்திக்க அனுமதிக்க வேண்டாம். அவர்கள் ஓரே கல்விக் கபீடத்தில் படிப்பவர்களாக இருந்தாலும் சரியே. ஒன்பது வயதை அடந்ததும் அவள் பெண்மனை குறித்து அறிந்திட வேண்டியவற்றை கற்றுக் கொடுத்து விடலாம்.

இறைவனைப் பற்றிய அச்சத்தை முன்னிறுத்தி, இஸ்லாம் கற்றுத்தரும் கட்டுப்பாடுகளை கடைபிடிப்பதுதான், நாகரீகம் என்ற பெயரில் காட்டுமிராண்டிகளாக மாறிவிட்ட சமுதாயத்திடமிருந்தும் பாலியல் வன்முறைகளிலிருந்தும் விடுபட இருக்கும் ஓரே வழி.

